

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XVI. Ioan. Trit. Ab. Spanhemensis, Iacobo Kymolano Carmelitarum ordinis
amico, S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

obnoxios, vt omnes fortunæ in-
neque aduersa in incultis. Ne
superare vero superbia est. Valcon-
ante Concilio 8. die mensis Iulij.

um ganilus, quod te sacris altibus
n aliquando post varias mentis
ficulum dicasti. Hæc est viator ad
uod sibi iussit. Dicere enim in Leuico
Ferat Deo suo, nec accedat ad min-
rel manu, nō accedat offerre hostias
os, qui terrenis affectionibus inuolu-
uit. Cacus est qui propter igno-
spicit doctrinæ celestis, reditur
instituenti Dei familiam docet
iuxta prophetæ sententiam, interro-
angelus dicitur eius, annunciat vo-
qui totus ipse in tenebris ignorat
posse doctum, si studium seculum
desiderio ad sanctarum medicatio-
ingenio, cuius acumine subleuatur
cilime amando comprehendit. Cui
auxiliante spiritus sancti gratia, cuius
probris turpissimo denotetur. Que
conuersatione ad puritatem lau-
rem operum, corā ouibus sit com-
Sacerdotes qui accedunt ad Dominum
cerdotibus præcipit diem: Mand-
ent esse ornatu sacerdotes Domini
vt bonum q̄ subditis suis eligat
ane doctrina veritatis semper quæ
male, in sacerdote tamen sine bono
im quod prædicando commisit
um fecit. Propterea nemo, licet do-
qui peruersæ agens nomen de coe-
hunc redarguere nullus præsumit
itur, quando vitiosus pro reueren-
tes mali, magna nobis caute pro-
soneam decidat nostri occasione
reccantem, sed fuge potius exemplum
conuersantium: quoniam multi-
gis saluari cum paucis. Multa enim
Multi quidem in nomine, apocri-
per cathedram, quia cathedra non
sanctificat hominem, sed homo o-
ipit ab illa, qui male sedent inuol-
& bene docueris, omnium in dore
dex te solum condemnabis. Non
lo recte debeat vivere in istis op-
ndis. Si autem bene viuimus & popu-
ulum non instituendo perdis, popu-
luaberis? Cum vero male viuere
condemnare? Quocirca te hoc
atenus vitioque valcas ornare docere,
quo

quo & bene doceas populum, & recte viuendo non condemnes. Tres in primis mortales
sacerdotum aduersarios, quibus hodie pereunt multi, continuo certamine indicto relu-
ctari quam viriliter cura, quibus deuictis omnem malorum turbam impugnantem faci-
le superabis. Sunt autem tria sacerdotum vitia, quibus rapti complures ad inferos prola-
buntur, auaritia, superbia atque luxuria, τὰς ἰσχυρὰς τὰς εἰς. Felix ille sacerdos, qui hoc tem-
pore inuictum se ab his demonibus custodierit, & in via sacerdotum publica non ambu-
lauerit. Beiselio nostro communi scripsimus amico de his quæ circa nos aguntur, quorum
ne sis signarus, exemplat tibi literarum, quas ad eum dedimus his introclusum transmitti-
mus. Rogamus autem vt nobis translationem nostram mysticæ theologiæ Dionysii cum
10 græco exemplari, quam tibi ante biennium, cum nobiscum esses in Spanheim commo-
dauius, remittas. Vale, Ex Colonia octauo die Iulij, 1505.

XV.

IOAN. TRIT. ABBAS SPANH. IOANNI

Capellario mathematico S.

SEXTA die mensis huius veni ad Coloniam cum Serenissimo principe Ioachim Mar-
chione Brandeburgensi, quod te latere diutius non volui, eo quod veteris amicitie
iura semper inuolata custodieris. Rogamus ergo vt quamprimum ad nos venias. Musis
20 comitatus & lyra, quoniam & locus nobis est oportunus, & tempus ad philosophandum
nostrumque institutum prosequendum satis admodum copiosum. Non operiaris sexti-
lem Saturni melancholizantis, qui eo die quo nos Agrippinam intrauimus non satis fau-
ste præterit, sinistri pedis nobis tumore inflicto. Quam diu simus hic mansuri, nobis in-
certum est: propterea moras deprimerem, & veni quantoties, quia multus ad te nobis ser-
mo se ingerit proferendus. Vale. Colonia ex hospicio nostro quod est in platea quam po-
toplateam * vocant, quoniam vere potatoribus abundat. Marchionis ad valuas insignia * Potasti,
considerans minime aberrabis. Octaua die mensis Iulij, Anno Christianorum, M.D.V.

XVI.

IOAN. TRIT. AB. SPANHEMENSIS, IACOBO KTMOLANO
Carmelitarum ordinis amico, S.

CVM ante paucos dies Coloniam nauigio venissem, audini te istuc in tui ordinis esse
conuentu, de quo subdubitanem me certior hodie reddidit Iacobus noster de
Maseck medicinae Doctor, à nobis ad prandium inuitatus. Mox epulis de mensa remotis
calamum postulavi & chartam, tibi que literas scripsi quas mitto, non valens differre vlte-
rius tui desiderium. Volumus itaque & precamur obnixius, vt crastino mane ad nos ve-
nias nobiscum pransurus, totumque diem concessurus disputationibus nostris. Aderit
nemo qui nos impediat: solus sum enim cū familiaribus meis, & vnico Marchionis Bran-
40 deburgensis necessario mathematico, homine sane perquam humano. Nihil te moretur
quin venias. Hospitium huius famuli mei relatione agnosces. Vale. Ex ipsa domo mansio-
nis nostræ in Colonia hodie nona die mensis Iulij. Anno Christianorum 1505.

XVII.

IOAN. TRIT. AB. SPANHEM. OPT. PATRI ET AMICO GER-
laco de Breitbach monasterii Tuitiensis Abbati salutem.

QVÆ mihi fortuna, ne dicam hominum peruersa temeritas fabricauerit aduersa, te
penitus latere non potest. In omnem quippe terram fama diuulgata est, Tritemium
abbatem extra suum conuersari cenobium, quanquam non omnibus æque nota sit cau-
50 sa, sed multi varios hinc minime veros circumferunt in vulgo rumores. Cum ergo non
procul constituti simus ab inuicem, tu quidem in Tuitio sanctissimo illo cenobio tuo,
ego vero Coloniae in hospicio mihi à principe, cuius occasione adueni, disposito, quate-
nus te faciā de rebus nostris certior, ad me crastino venias, pransurus nobiscū de mensa
Serenissimi principis Ioachimi Brandenburgensi Marchionis, cuius munificentiā sumus
copiose prouisi, epulaturus. Ego quidē ad te venire duplici occasione prohibeor: altera rati-
one memorati principis, cui deesse nō possum: altera propter sinistri cruris pedisq̄ inflationē,
quæ mihi omnē discurrendi facultatē interdicit. In descensu meo per Renū nauigio, quinq̄
Pp 4 apud